

Yeşil VADİ

Kültür – Sanat - Edebiyat

Şeyma BOSTAN SORULAR

Arkadaşın oldu mu yüreğinde?
Oyunlar oynadın mı onunla birlikte?
Gittin mi sonsuzun derinliklerine ?
Hayalini kurdun mu o güzel geleceğin?

Düştün mü hiç dipsiz kuyuya?
Hüzünlenip başladın mı ağlamaya?
Yoruldu mu oradan buraya?
Hiç anlattın mı derdini akıp giden suya?

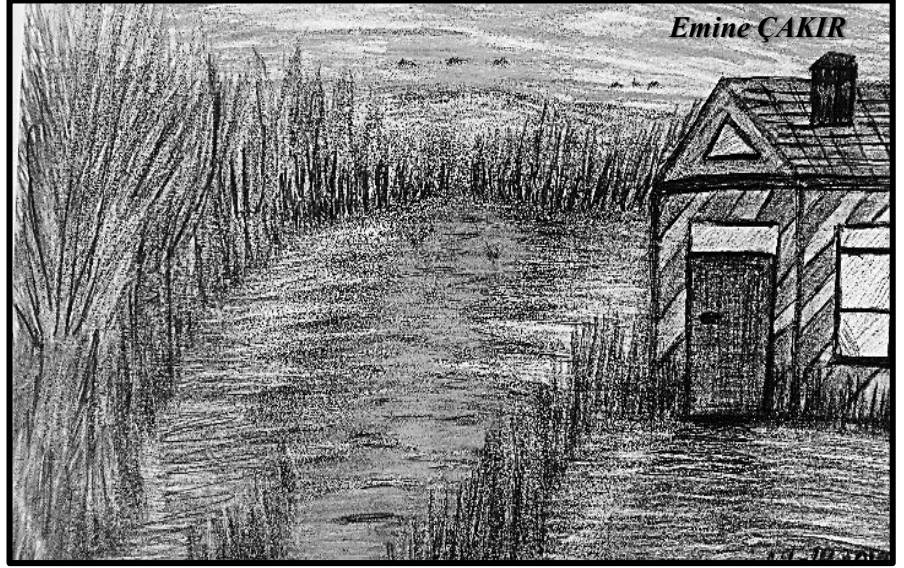
Sarıldın mı yeniden dört elle dünyaya?
Taze bir nefes çektin mi yeniden doğarcasına?
Tutundun mu eşsiz güzellikte olan vatana?
Borçlu musun teşekkür etmeyi bu hayata?

Hakkı BOSTAN İNSANI TANIMAK

İnsanı düşünüyorum. Bu hayattaki yerini anlamak istiyorum. Ne için yaşar bu insan? İyilik için mi, üzme için mi, sevmek için mi?

Bazen güleriz bazen ağlarız. Arkadaşlarımız olur, çok severiz onları; bazen küseriz birbirimize. Aslında içimizden bir ses hep der ki ona bakarak konuş benimle, hiç susma, ben seninle mutlu, seninle huzurluyum. İnat eder o. Israrla bakmaz gözlerime. Ekmeğimden veririm itekler almaz , elimi uzatırım gelmez. Umursamaz yaptıklarımı. Sonra baktım olmuyor ormana giderim. Yürürüm, yürürüm. Durmadan yürürüm. En son yorulurum nefessiz kalırım. Otururum taşın dibine. Düşünürüm hata bende mi diye. Bazen bende, bazen onda derim. Bakarım gökyüzüne yüzüne bakıyormuşum gibi çok güzel güler bana yeni bir hayat gibi, yeni bir yaylada yeniden yaşamaya başlamak, orayı tanımak gibi. Oralarda koşmak gibi. Sonra uyanırım tatlı düşlerden. Düşlerin bitip de acı gerçeğin ortasında yeniden başlarım yürümeye. Ararım sevgiyi, tatlı gülümsemesini, bana seninle başka arkadaşlığımız demesini. Sonra bir ses duyarım. Başka arkadaş mı yok, der. Evet, başka arkadaş var derim ama ben ona değer vermişim, kıymetliydi benim için der geçerim. İçimdeki sese de kızarım. Sonra tutarım evin yolunu yeniden. Söylemem anneme küstük onunla diye. Ama annem anlar yüzümden. Gelir, sarılır bana yine mi çok yürüdü, der. Karnın aç mı, der. Anlarım ki en iyi arkadaşım annem. Bir daha anlarım ki çok kıymet vermemeli insana...

Böylece anlarım insanı...

Emine ÇAKIR

İrem ALTAY SEBEBİ VARDIR

Sebebi vardır,
Doğduğumuzun da öldüğümüzün de,
Yıldızların da güneşin de,
Bir sebebi vardır, elbet.

Nehrin akışının,
Kuşların ötüşünün,
Yağmurun yağışının ,
Bir nedeni vardır, elbet.

Zıplayıp koştuğumuz yolların,
Oynadığımız parkların,
Su içtiğimiz pınarın ,
Amacı vardır, elbet.

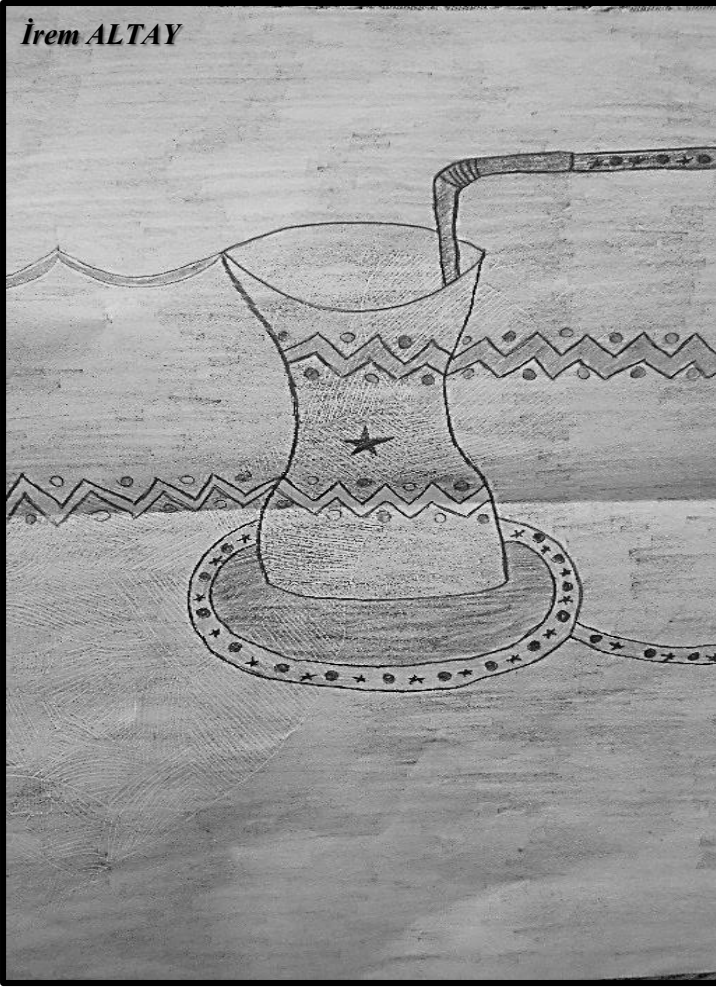
Unutma her şeyin bir amacı,
Bir zamanı vardır, elbet.

Hasibe ÇAKIR BİR ADIM

Doğduğum ilk an gözlerimi hayata açtığım ilk saniye, ciğerlerime çektiğim ilk nefesle hayat mücadelem başlamıştı bile. Mesela, hayatta ilgili yürümeye mücadelem. Emeklemelerim, ayağa kalkma denemelerim, dengeyi sağlamayı öğrenmelerim... Ama sonunda gelen "ilk adım". Sonra koşmaya başlamak... Çoğu kez düştüm, birçok kez yaralandım. Ama ne kadar yaralanırsam yaralanayım hep koşmaya devam ettim. Sonra yoruldu. Olduğum yerde kaldım. Koşarken rüzgar yüzüme sertçe vurur ve nefesimi keserdi. Şu an koşmadığım halde nefesim kesiliyor. Pes etmek mi bu? Vazgeçmek mi? Koşmadığım halde yoruluyorum. Adım atmadığım halde... Hatta ayağa kalkmaya çalışmadığım halde... Ama yine de beni, ruhumu, gizliden gizliye ayakta tutan bir güç var. Bunun ne olduğunu size söyleyeyim mi?

İçimdeki küçük afacan koşuyor. Onun bu hırsı hep vardı. Bu hırs bazen duruldu bazen coştı. Ama asla vazgeçmedi. Bu afacanın hiç yorulmadan koşmaya çalışması beni ayağa kaldırıyor. Kalkmalı mıyım? Yüzüme sertçe vuran rüzgara yenilmeli miyim? Tabi ki hayır. Asla pes etmem. Ayağa kalktım, yeniden adımımı attım ve koşmaya başladım.

Koştuğum ve kazandım. Siz de ayağa kalkın, ilk adımı atın. Eğer adım atamıyorsanız. Dengede kalın. Ama ne olursa olsun ilerlemeye çalışın.

Miray ALTAY İSTİYORUM

Zoru seviyorum.
Kimsenin yapamadıklarını yapmak,
Başarmak istiyorum.

Kimsenin tırmanamadığı dağa,
Tırmanmak,
Zoru başarmak istiyorum.

Engelleri aşmak,
Zoru kolaylaştırmak,
Zirveye varmak istiyorum.

Öylesine başarmak istiyorum ki
Çünkü merak ediyorum bulutları, ayı .
Nasıl kalırlar bizden hep ayrı?

Biliyorum başaracağım !
Bulacağım bu dizaynı.

DÖRT MEVSİMDE KÖYÜMÜZ

İnsanoğlu hep hayal eder değil mi? Havası temiz, suyu temiz kalabalıktan uzak bir diyar arar kendince. İşte ben size bu diyarı anlatacağım. Hayalini kurduğunuz bu diyar gerçek. Yüksek yeşil düzlükleri, yeşilin değişik tonuyla İç Anadolu'nun derinliklerinde bir diyar bura. Bu diyarın adı Yıldırımalken Köyü. Anlatayım size bu hayal diyarını anbean.

Kış mevsimi geldiğinde kar yağmadan önce uzun süreli ciddi bir soğuk olur. Zamanla soğuk azalır ve karlı hava yavaş yavaş kendini hissettirir. Kar yağışı bir süre devam etse de gün geçtikçe yağışı azalır. Ancak kar tanelerinin boyu büyür. Zamanla kar taneleri küçülürken bu seferde yağışın süresi yeniden uzar. Kar toprak üzerinde yetmiş santimetreye ulaşır ve iki, üç gün toprak üzerinde kalır. Güneş kendini yeniden gösterir. Güneş ne kadar ısı verirse versin karlar erimez. Sadece doğadaki canlılar ısınır ve bu canlılar yiyecek aramaya başlar. Sonra kar yağışı yeniden başlar ve bazı zamanlar şehre ulaşım sıkıntılı bir hal alır. İş makineleri gelir yolları açar ama iki gün sonra yollar yeniden kapanır. Bu durum okulların kapanmasına da neden olabilir. Bunu fırsat bilen arkadaşlarımla kardan adam, kardan ev yapar; kayak yapar ve kar topu oynarız. Kar bazen o kadar çoğalır ki ineklerimizi otlatamadığımız için ahırda bakarız. Karın erimesi güneşten olmaz. Karın eriyen suyunu toprak emer ve çokça yağmur yağar. Yani karı hem toprak hem yağmur eritir. Kışın bitişini ise güneşten sonraki fırtınadan anlarız. Zamanla yağmur azalır ve damlalar dans ediyormuşçasına toprakla buluşur. Ardından ilkbahara kavuşuruz. Doğa, kışın verdiği yorgunluğun acısını alır ilkbahardan. Ağaçlar yeşermeye ardından çiçeklenmeye başlar. Bu çiçeklenme baharın neredeyse sonunu bulur. Köye biraz daha tepeden baktığımızda köy göçüren otu süsler köyümüzü ve her yanı sarıya boyar. Bu sarılığın içine ineklerimizi salarız bir süre harmana alışınlar isteriz. Ne kadar otlasalar da harmandaki sarılığı bitiremezler. O otların arasında koşmak, yuvarlanmak, takla atmak gibisi yoktur. İneklerimizi gün geçtikçe daha uzaklara götürürüz. En uzak götürdüğümüz yer ise köyümüze sekiz kilometredir. Böylelikle günler geçer ve yaz gelir. Otlar yazın kurur ve makinelerle, traktörle bu otlar biçilir. Önce harmanlar biçilir sonra otlar deste yapılır kolay değildir bu desteleme işi. Sonra tınaz yapıp vatoza atarlar. O ot saman olur. Yavaş yavaş ekinler sararır. Ekin biçme aleti ile ekinler biçilir. Her çeşit otun biçme makinesi de farklıdır. Toprak samanlardan helezon ile temizlenir. Boşalan toprak bir ay dinlendirilir. Sonra toprak yeniden sürülür. Dinlenen toprağa ekinler ekilir. Yaz böylece çalışmayla geçer ve yazın sonlarına yaklaşırız. Gerçekten de yazın sıcağı tarlada daha çok hissederiz. Sarı başaklara yansıyan güneş tenimizi sizin hissettiğinizden daha çok yakar. Ama bizim kurtarıcımız yaylalarımızdır. Yaylaya göçer üç ay yaylada kalırız. Serin, sakin ve bol yıldızlı gecelerde uyuruz. Sonbahar kendini hissettirmeye başlayınca ve okullar açılınca artık yeniden köyümüze göçeriz. Güz başlarda fark edilmez ama ağaçlar sararır birkaç günlük ayazlar gelir. Anlarız ki soğuklar yine geldi. Ağaçların yaprakları turuncu, kırmızı, sarı bindir tonla süsler köyümüzü. İşte dört mevsimi böyledir Yıldırımalken'in.

Bütün bu zorluklara rağmen köy eşsiz güzelliği ile yaşamaya değer bir yerdir.

Emel ÇAKIR MÜZİK

Uzaklardan gelen ve içimi okşayan bir ses duyuyordum. Tam beni anlatan, duygularımı yansıtan bir müzik bu. Sözleri öyle derin ki. Gözlerimden yavaş yavaş iki damla göz yaşı aktı ve bir anda gülümsememi sağladı bu müzik. Her insanı yansıtan ya da duygularının dışına vurmasını sağlayan müzik vardır. Bu müzikte her yerde karşınıza çıkmaz. Bir müzik olur ne kadar dinlesen de bıkmazsın. Altı üst bir müzik" dediğinizi duydum sanırım ama yanılıyorsunuz, çünkü her müzik ayrıdır.

Her kelimesi de ayrı duygu katar. Size çığlıklar attıran, gülücükler saçtıran, göz yaşı akıtıran, hatta kalkıp dans etmenizi sağlayan kelimelerdir bunlar.

Şarkı listenizden bir şarkı seçin ve bir de çok sevdiğiniz bir müziği seçin. Müziklerin size verdiği duyguları görürsünüz. O zaman anlarsınız sadece bir müzik olmadığını. Bence hangi tarz müziği sevmeniz de kişiliğinize bağlı. Türkiye düşkünseniz daha duygusal, hareketli seviyorsanız daha hayat dolusunuzdur.

Hangi tür müzik dinlersek dinleyelim. Ruhumuzu dinlendireceğimiz şey bir sanat ögesidir. En kolay ulaşabileceğimiz ise hoş bir ritim duygusudur.

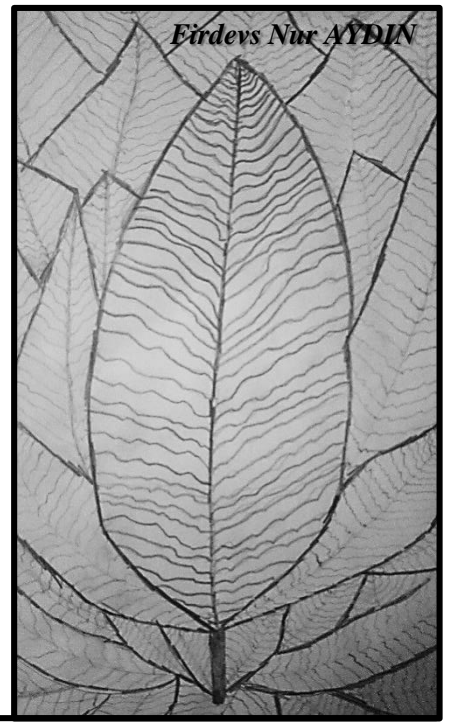
Melis ALTAY **SEVGİ ELİNDE**

Sevgi bir duvara benzer. Bu duvarı aşmak veya geçmek çok kolay olmayabilir. Uğraşmak çabalamak gerekir. Sevgi duvarını aşınca mutlu olursun, arkadaşlıklar artar, dostların çoğalır . Etrafında birden fazla sen olursun. Benliğinde yaşayan bir sen değil , birden fazla sen olursun.

Hayatının her alanında her saniyesinde; karar verirken, alışveriş yaparken sevgi duvarı sayesinde yardım alırsın. En önemlisi sevgi duvarını aşınca daha ilerledikçe bu arkadaşlarını unutmamalısın. Evet, yeni arkadaşlar, dostlar bulmuş olabilirsin ama eski sevgi duvarında aştığın arkadaşlarını hayatta unutmamalısın. Evet, onlara bazen kızarsın, sinirleniriz, kalbimizi kırarlar ama bunları bir kenara atıp kendimize yani kendi gücümüze göre yeni hedefler ,

yeni duvarlar aramalıyız hayatta. Ben bu duvarı aşmam deyip pes etmemeliyiz. Yeni farkındalıklar yaratmak için önce kendimizden emin olmalıyız. Önce kendimizden başlamalıyız, kendimizi değiştirmeliyiz. Ömrün boyunca birden fazla arkadaşlarla karşılaşabilirsin bu çok normal ama önemli olan kendine göre kafa dengi bir arkadaş bulman gerekir. Bulursan eğer bu arkadaşını kaybetmemek için elinden gelen çabayı göstermen gerekir ki arkadaşın onu çok sevdiğinden ve ona çok önem verdiğinden emin olsun. Gerçek arkadaşlıklar nasıl olur sorusuna ben, ben ağlayınca ağlayan, gülünce gülen. Her ne olursa olsun benimle birlikte olan sırlarımızı kimseyle paylaşmayan kişilerdir bence. Bunların hepsini içinden gelerek yapmaktır. İsteyerek yapmaktır sevgi.

Sevgi kandır, candır ve son olarak arkadaş ve kardeşliktir.

Zeynep Süeda ÇAKIR **İLKBAHARIN GÜZELLİĞİ**

Baharın güzelliğini anlat anlat bitiremeyiz. Diğer mevsimlerin de kendine has özelliği olsa da bahar bir başka güzeldir. Üç yüz altmış beş günde tüm mevsimleri birer birer yaşarsın ama ilkbaharda doğa yeniden uyanır, yeniden canlanır. Her yer çiçeklerle dolar her yer mis gibi kokar ve çok güzel bir görüntü oluşur. Bu manzaraya doyum olmaz. Bahar iyi ki var . Bahar olmasaydı acaba ne olurdu, diye düşündünüz mü hiç?

Baharla ağaçlar önce yeşerir sonra çiçeklenir sonra o çiçeklerini dökerler ve küçük küçük meyvelerini çıkarırlar. Şimdi yediğimiz o sulu sulu tatlı ayvalar işte baharla olmaya başlar. Baharda her çiçeğin kendine ait boyutu, rengi olur. Bu çiçekler bir büyük bir küçük; bir pembe bir beyazdır. Baharın tek mutluluk kaynağı çiçekler değildir. Hava hafif bir esintiyle biraz soğuk olur. Üşürüz ama soğuk olması baharı sevmemizi engellemez. Doğa gibi bizim de nefesimizi temizler. İçimize çektiğimiz her bir solukta ferahlar ve dinçleşiriz. Güneş de yakmadan ısıtmasını ve canlıların yüzünü güldürmesini bilir.

Her güzel şeyin sonu olduğu gibi baharında sonu gelir. Güneş artık can acırtıcasına yakmaya başlar ve bizi susuz bırakır. Artık biz bekleriz ki gelsin yeniden bahar. Bu bekleyiş yedi, sekiz ay; neredeyse iki yüz otuz gün sürer. Ama bize bu süre daha uzun gelir. Sabırla bekleriz yine de baharı.

Ayşenur AYAZ **TADI BAŞKA DOĞUM GÜNÜ**

Bu seferki doğum günüm diğerlerinden farklı olmuştu, çünkü bu seferki doğum günümü okulda arkadaşlarımla ve öğretmenlerimle beraber kutlamıştım. Çok eğlenmişim.

Biz annemle pasta, kısır, makarna salatası vb. şeyleri hazırlamadan önce malzemeleri marketten almıştık. Daha sonra pazartesi akşamı ben pasta için puding yapacaktım. Daha sonra yiyecekleri hazırlamaya başladık. Kardeşim pudingi karıştırıyor, ben ise bulaşık yıkıyordum. Sırasıyla pudingi pastayı ve kısırı hazırladık. kardeşimle birlikte pastayı süsledik, çok eğelendik.

Zaman geçti ve gün doğdu. Okula geldim. Okulda öğretmenlerim ve arkadaşlarımla beraber hazırladıklarımızı afiyetle yedik ve ben o gün anladım ki insanlar paylaştıkça mutlu olurlar. Mesalar ben, annem ve kardeşim yiyecekleri hazırlarken iş bölümü yaptık, yapamadığımız işleri beraber yaptık. Okulda ise arkadaşlarımla beraber mumları üflerken, pastamızı yerken, gülerken, sınıfı beraber temizlerken hep mutlu olduk ve insanlar paylaştıkça mutlu olurlar.

Emine ÇAKIR **DOST DEDIĞİN**

İnsan sevdikleri için her şeyi yapar değil mi? Hiç karşılık beklemeden hem de. Karşısındakini üzmemeye çalışır. Küstüğünde gönlünü alır. Arkadaşın ne kadar olursa olsun içinden bir kişi dostun çıkar. Peki ne kadar dostunuz var? Ya da kaç kişi gerçekten dostunuz? Dost dediğin kardeş gibidir, sırdaşındır. Dost dediğin yeni bir sendir. Sana doğru yolu gösterir ve asla yarı yolda bırakmaz. Hatalarını yüzüne vurmaz, gösterir ve doğruyu öğretir. Yanardönerlik ya da ikiyüzlülük yapmaz.

Benim çok sevdiğim bir söz var: “Dost kara günde belli olurmuş. Söndürün ışıklarımı dostlarımı sayacağım. “diye. Gerçekten çok yerinde bir söz. Güvendiğiniz kişilere çok dikkat edin. Çünkü her yüzünüze gülen dost olmuyor hatta bazen düşmanımız bile olabiliyor.

Hayat işte bize bazen keşke bu hayatta ikiyüzlü insanlar olmasa dedirtebiliyor. Herkes dost ya da arkadaş olabilseydi ya da arkadaş kalabilseydi. Ağladığında, güldüğünde yanında olan; uçurumdan düşmeni engelleyen, düşüğünde kaldıran insanlar olmalı hayatımızda. Yalnız kaldığımızda gelip bizi sıkılmaktan kurtaran insanlar olmalı. Dost dediğin işte böyle olmalı.

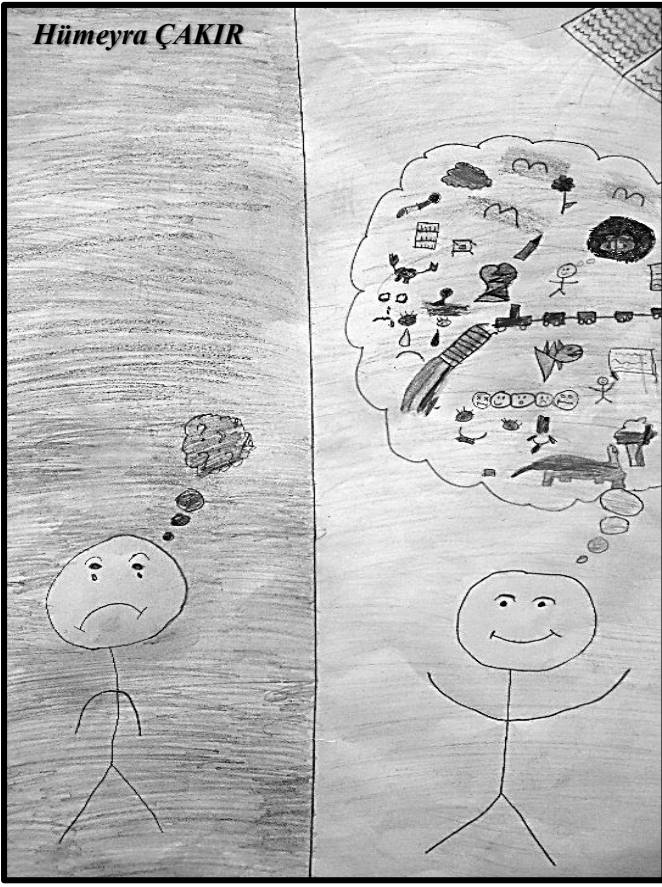
Fırdevs AYDIN **SEN Kİ BAYRAKSIN**

Yanında huzur bulurum.
Dalgalanırsan mutlu olurum.
Sen ki bayraksın,
Vatanın tacısın.

Anaların gözü yaşlı.
Kalmasın yetim ,Türk'ün evladı.
Sen ki bayraksın,
Vatanın tacısın.

Kahraman yurdun evladı.
Sancağı açtı, haine sapladı.
Sen ki bayraksın,
Vatanın tacısın.

Vatan uğruna dünya durur.
Sular seller akmaz olur.
Sen ki al bayrağımsın,
Vatanın hilalden tacısın.

Meltem AY

HAYATTAKİ ACILAR

Hayatımızda birçok acı olay olur. Yakınlarımızı son yolculuğuna uğurlarız. Bu çok acı. Evet kimse ölmek istemez. Dünyanın sonuna kadar neler olup biteceğini görmek ister. Kimse ağlamakta istemez ama bu imkansız elbette. Her insan hayatında bir kez bile olsa mutlaka gözyaşı dökmüştür. Çocuklar annelerinin ağladıklarını gördükleri zaman anneciğim sen hiç ağlama ,derler. Ama annelerimiz bizden gizli gizli ağlamaya devam ederler. Bizi gözümüne toz kaçı diyerek kandırırlar. Ta ki biz bu yalanı öğrenene kadar.

Şu an diyorum ki keşke kimseyi kırmasaydım, incitmeseydim. O kişileri kaybettikten sonra değerlerini anladım. Keşke, keşke onları üzmeseydim, kırmasaydım. Ve bir de isteriz ki, onlar bizi hep iyi hatırlasınlar. Yıllarca küs kalsak bile o kişiler hayattan kopmuş bir hayalin yağmur damlası olunca çok üzülürüz. Siz siz olun arkadaşlarınızla, öğretmeninizle, ailenizle ve yakınlarınızla iyi geçinin. Yoksa hayatınız boyunca keşkeklerle dolaşırsınız . Keşke bu hatayı yapmasaydım gibi .

Şimdi olsa onu kırmam, incitmem bir sözünü iki etmem dersiniz . Ama o gitti geri dönüşü olmayan bir yolda şimdi. Çok uzaklarda dağların arkasında gibi de değil. Git git , aş dağı giremezsin. Ulaşamazsın, yakalayamazsın. Ancak ve ancak bu hayattan göç ettiğimizde kıyamet gününde birbirimizi görürüz. Şu an ben bunları yazarken üzülüyorum kırdığım kalplere, yaptığım hatalara. Geri dönüşü olmayanı kaybetmekten korktuğum bir ben oluşuyor benliğimde. Hayat bazen geri dönüşü olmayan acılardır. Kaybolan acılardır. Kırdığın, incittiğin, kaybetmekten korktuğun, keşkeklerle dolu bir hayattır acılar.

Emin ÇAKIR

BENLİĞİMİZİN HAPİSHANESİ

Bu dünyada birçok insan yalnız. Bu yalnızlıkla yaşlı, genç, çocuk fark etmiyor herkes yüzleşiyor. Bence insanın kendi benliği yalnız olmadığı sürece hapisanede sayılmaz. Etrafı ne kadar kalabalık olursa olsun, onu anlayan kimse yoksa işte o dört duvarlı hapisanededir. Hem de kendi benliğinin hapisanesinde. Eğer kendi benliğinizle yalnız kalmak istemiyorsanız arkadaşlıklar edinin. İyi arkadaşlıklar ve onlar arasında gerçekten kafa dengi olan biri çıkacaktır. Şimdi çıkmazsa sonra çıkar ama sen çabalarsan daha çabuk bulursun, çabalamazsan bulamazsın. Tabi o kafa denginiz, sırdaşınız, gerçek dostunuz çıkana kadar nehirleri, yıldızları dostunuz bilin. Derdinizi onlara anlatın.

Kitapların en iyi arkadaş hatta en kıymetli dost olduğunu unutmayın. Size göre yalnızlığı yok edecek olan en iyi uğraşın eserler, dergiler, ansiklopediler olabileceğini de aklınıza getirin. Sığının kitapların kapaklarına inceleyin resimlerini, renklerini... Bu çizer bunu neden çizmiş deyin, sorun sorgulayın. Yazar burada bunu niye böyle anlatmamış da şöyle anlatmış diyerek düşünün. Ve fark edin ki aslında sizi hep misafir eden bir yazar, bir şair, bir eleştirmen, bir denemeci mutlaka var.

Aslında yalnız olmadığınızı yalnızlığın sizin bir kuruntunuz olduğunu anlayarak görün.

Mehmet Ali ARIKAN

DÜNYA BİZE SESLENİYOR

Ben soldan sağa dönen dünya. Tanışma zamanımız şimdi geldi. Çünkü siz beni uyuduğum uykudan uyandırdınız. Bana iyi davranmadınız. Artık huzurlu uyuyamıyorum. Uykularım arasında eriyorum. Bakın şimdi size yaşadıklarımı anlatayım.

Buzullarım çok hızlı erimeye başladı. Eğer siz benim sağlığıma dikkat etmezseniz bu böyle bir süre daha devam edip gidecek. Ben iyileşebilir gücümü yeniden toplayabilirim. Ama bunu sizinle başarmam gerekiyor. Bana iyi davranmalı, benimle iyi geçinmelisiniz. Sularımı dikkatli ve özenli kullanmalı, toprağa plastik hiçbir madde bırakmamalısınız. Evlerinizde geri dönüşüm için kutular yapıp bunları gerekli yerlere teslim edip benim yaşamımı ve kendi yaşamınızı uzatabilirsiniz. Cam, kağıt, plastik maddeler sadece toprağıma değil denizlerime, nehirlerime ve göllerime de çok zarar veriyor. Adeta beni zehirliyor. Benim dünya olarak bir doktora görünmem imkansız elimden gelen size sadece uyarılar vermek. Peki bu uyarıları nasıl veriyorum biliyor musunuz? Küresel ısınma dediğiniz değişimle. Bazen çok ateşleniyorum bu yüzden siz de havayı çok sıcak ve kuru hissediyorsunuz, bazen de yıkıcı fırtınalarla... İster istemeden zararlara yol açıyorum. Bunlar maalesef benim elimde olmayan şeyler. Sizden isteklerim daha bitmedi çünkü asıl yapmanız gerekenler sera gazlarının kullanımını azaltmak, deodorant, parfüm gibi ozon tabakamı delen maddeleri kullanmamak ve olabildiğince çok ağaç dikmek. Benim topraklarıma ne kadar çok fidan ekerseniz o kadar ömrümü uzatırsınız. Bütün bunlardan sonra belki yeniden rahat uykuma devam edebilirim.

Böyle bir tanışmayı hayal etmemiştim. Ama bunda herkesin az da olsa payı var. Bana iyi bakacağımızı biliyorum. Unutmayın ki ben huzurlu uyuyamazsam siz de huzurlu yaşayamazsınız.

İrem ALTAY

SEBEBİ VARDIR

Sebebi vardır,

Doğduğumuzun da öldüğümüzün de,
Yıldızların da güneşin de,
Bir sebebi vardır, elbet.

Zıplayıp koştuğumuz yolların,
Oynadığımız parkların,
Su içtiğimiz pınarın ,
Amacı vardır, elbet.

Nehrin akışının,
Kuşların ötüşünün,
Yağmurun yağışının ,
Bir nedeni vardır, elbet.

Unutma her şeyin bir amacı,
Bir zamanı vardır, elbet.

İMTİYAZ SAHİBİ

Hacer ÖZER

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Gülsüm İÇER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Semanur ÇAYIRHAN

GÖRSEL DANIŞMAN

Açelya YILDIZ

YAYIN KURULU

Gülsüm İÇER

Açelya YILDIZ

Hacer ÖZER

OKUL ADRES TELEFON

KIŞLACIK İLKÖĞRETİM KURUMLARI

KIŞLACIK KÖYÜ Çubuk/ANKARA

0312 833 23 99